

[H. P. Jensen.]

Barnet. Imidlertid, disse Forhold eksisterer stadig og vil blive ved at eksistere, saa længe vi har den nuværende Samfundsordning, uanset om Giftloven paabyder 6-kantede Flasker. Saa længe Fader og Moder maa gaa fra deres smaa Børn for at skaffe Føden til dem og sig selv, saa længe er Børnene udsat for de Farer, jeg her har nævnt.

Med disse Bemærkninger vil jeg ikke have sagt, at jeg anser en Giftlov for upaa-krævet. Det skal heller ikke være saaledes at forstaa, at jeg vil sætte Gift for Lovforslaget, om jeg saa maa sige. Men jeg har villet fastslaa, at de fleste af den Slags Ulykker, som Lovforslaget tager Sigte paa at hindre, i Virkeligheden ikke i den Grad, som man er tilbøjelig til at give det Udseende af, skyldes for lidt Kontrol med Gift-handelen, men derimod hidrører fra den Lige-gyldighed og Sorgløshed, som man i alt for høj Grad er i Besiddelse af, saavel som fra de fortvilede sociale Forhold, som en Del af vore Medmennesker lever under paa Grund af Bolignød og Arbejdsløshed. Kan der gennem den nu foreslaaede Lovgivning skabes Tilstande, der indskrænker de nævnte Ulykkestilfælde, vil saavel jeg som mit Parti gerne række Haand dertil, dog under Forudsætning af, at der vises Erhvervene det størst mulige Hensyn, saaledes at Varerne kan opnaas til en rimelig Pris. Der har fornylig været afholdt et Gartnermøde, hvor en Forsøgsleder Gram udtalte: Den Giftlov, der nu er for paa Rigsdagen, vil være aldeles utilfredsstillende for Frugtavlerner, som her-efter vil tvinges til at købe hos Detailhand-lerne, medens de hidtil har kunnet købe hos Grossister eller selv importere; en Gift som Blyarsenat koster 2 Kr., naar man importerer den selv, paa Apotekerne koster den 11 Kr. (*Ellinger*: Det er ikke rigtigt). Det ærede Medlem, der er Ordfører for de Kon-servative, siger, at det ikke er rigtigt; det tør jeg ikke udtale mig om; jeg udgiver kun dette Citat for hvad det er, men man maa jo forudsætte, at der ligger noget bagved, og selv om Forskellen ikke er saa stor som hævdet paa det omtalte Møde, er det dog saaledes, at Lovforslaget først og fremmest tager Sigte paa at sikre mod Ulykker og ikke paa at faa den billige Varepris frem, ikke paa, som forøvrigt det ærede Medlem, der nys talte, var inde paa, at skaffe Forbru-gerne saavel indenfor Landbrug som Gart-neri Varerne saa billigt som muligt. Jeg har ogsaa faaet det Indtryk, at det i første Række bliver Apotekerne, der kommer til at nyde godt af Lovforslaget, hvis det op-

højes til Lov, og en Udvidelse af Privile-gier er som bekendt ikke mit Partis stærke Side; vi ser hellere en Indskrænkning af Privilegierne, thi disse betyder som Regel Varefordyrelse. Vel hedder det i Lovforsla-get, at Grossererne kan importere de samme Stoffer, men naar de importeres af Gros-serere, skal de have særlig Pakning, Embal-lage og Etikettering.

I § 5 hedder det, at Brugsanvisningerne skal godkendes af Ministeriet for Sundheds-væsen. Mon det ikke vil medføre et ret stort Arbejde og vanskeliggøre Ekspeditionen af Sagerne indenfor en rimelig Tid? Var der ikke her en Opgave for Amtslægerne, hvis Embeder i Forvejen efter min Opfattelse ikke kan kaldes alt for overvældende byrde-fulde.

Jeg vil ogsaa gerne spørge om, hvorledes § 6 skal forstaaes. Hvem er det, der, som der staar i Paragraffen, „paa anden fyl-destgørende Maade“ har godtgjort, at de har Kendskab til Gifte og Faren ved disse? Er det Materialister, der er farmaceutiske Kandidater, eller hvem? Og hvorfor saa begrænse Salget til dem, da vi her i Landet har mange andre dygtige og samvittig-hedsfulde Materialister? Hvis disse fik Tilladelse til at forhandle en Del af de nævnte Stoffer, vilde det netop medføre den Billiggørelse, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, en Billiggørelse til Fordel for Publikum. Er der ikke noget urimeligt i, at en Materialhandler, som al sin Tid har beskæftiget sig med Kemikalier, skal sættes paa lige Fod med en Brugs-foreningsuddeler eller en almindelig Detailhandler? I dette vigtige Forhold forekommer det mig, at Materialhandelen maa have et Fortrin, saa meget mere som det er en kendt Sag, at der er en kolossal Difference i Prisen, efter som en Vare sælges efter Recept eller uden Recept. Jeg kan derimod ganske tiltræde, at Udlevering af Gift ikke maa finde Sted til Personer, der er under 18 Aar.

§ 11 skal jo være Lovens Hovedpunkt. I denne foreslaas de før nævnte 6-kantede Flasker eller runde Flasker med indslæben flad Glasprop, og det er muligt, at der ad denne Vej kan naas noget. Men naar det i samme Paragraf hedder, at Forbrugerne aldrig maa omhælde Vædsken i Beholdere af anden Form, tror jeg, det er et Paa-bud, som ikke vil blive overholdt. Det er jo ganske umuligt for Myndighederne at kontrolere, om et saadant Paabud overholdes.

I § 13 tager man Sigte paa at værne Malerne. Denne Paragraf er meget inter-